

UPOKOJENEC

GLASILO DRUŠTVA DRŽAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO V LJUBLJANI

Št. 6.

Ljubljana, dne 19. junija 1936.

Leto I.

Uredništvo in uprava: Miklošičeva cesta št. 22/II. Izhaja enkrat mesečno.

Poročilo o rednem občnem zboru

„Društva državnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani“
v nedeljo, dne 3. maja 1936 v dvorani Delavske zbornice v Ljubljani

V zadnji številki „Upokojenca“ smo priobčili obširno poročilo društvenega tajnika o delovanju in poslovanju društva v poslovnem letu 1935. Danes pa hočemo podati še kratko poročilo o poteku občnega zbora samega.

Najprej moramo z veseljem in ponosom ugotoviti, da je bila udeležba na občnem zboru nad vse častna, saj so naši člani skoro napolnili obširno dvorano v Delavski zbornici in s tem dokumentirali svojo stanovsko zavednost in svoje zanimanje za društveno delovanje.

Predsednik društva dr. Ivan Vrtačnik je ob določenih uri konstatiral sklepčnost, otvoril občni zbor in pozdravil vse navzoče člane in zastopnike tiska. Predlagal je udanostno brzojavko Nj. Vel. kralju Petru II., kar so zborovalci z navdušenjem sprejeli. Nato je sledilo obširno tajnikovo poročilo, ki so ga udeleženci vzeli z odobravanjem na znanje. Potem je predsednik otvoril debato, v kateri se je prvi oglašil vl. sv. dr. Fr. Vidic, ki je poročal o svojih posredovanjih v prometnem ministertvu in ministertvu za gradbe, o čemer smo že obvestili svoje čitatelje.

Sledilo je zanimivo poročilo blagajnika ravnatelja Vidmarja, iz katerega posnemamo na kratko: Društvo je imelo v letu 1935. na članarini dohodkov 41.189.50 Din. S prenosom imovine iz leta 1934. v znesku 40.525.15 Din in iz drugih manjših dohodkov so znašali skupni dohodki v letu 1935. 91.361.30 Din. Skupni izdatki v letu 1935. so znašali 50.864.85 Din, tako da je ostalo ob koncu leta 1935. gotovine 40.496.45 Din in da je znašala s prištjetjem vrednosti inventarja v znesku 8.500 Din, društvena imovina ob koncu leta 1935. 48.996.45 Din.

Ob koncu leta 1934. je štel Društvo državnih upokojencev v Ljubljani 1460 članov. V letu 1935. je pristopilo 225 novih članov, izstopilo ali umrlo pa jih je 232, tako da je ostalo ob koncu leta 1935. še 1.446 članov, torej 14 članov manj, kakor v letu 1934. Leto 1936. pa je prineslo novo življenje v društvo in z društvenim glasilom „Upokojenec“ smo dobili močno propagandno sredstvo, tako da je že v prvih mesecih t. l. pristopilo čez 500 novih članov in tako naraslo število društvenikov čez 2000. Tudi poročilo gospoda blagajnika je želo burno pohvalo. Blagajnik je prečital tudi seznamek v letu 1935. umrlih članov, katerih spomin so zborovalci počastili stojé in pokojnikom zaklicali: slava! S tem poročilom se je gospod ravnatelj Vidmar, ki je bil dalje časa podpredsednik društva in po odstopu prejšnjega predsednika tudi poslovodeči podpredsednik, v zadnjem času pa je opravljal z občudovanja vredno vestnostjo in vztrajnostjo tudi blagajniške posle, **z ozirom na visoko starost poslovil od svojega delovanja v odboru našega društva.** Svojo ljubezen za društvo je pokazal še s tem, da je v svojem poročilu vabil in vzpodbujal vse tiste upokojence, ki še stojé ob strani, naj se tudi oni oklenejo društva in tako pripomorejo do večjih uspehov. **Gospod ravnatelj Vidmar je še čil in ves mladeniški in želimo mu še mnogo, mnogo srečnih in zdravih let in da nam ostane naklonjen kakor doslej!**

K debati se je oglašil nadzornik Josip Wester, ki je naglašal obsežno delo društvenih funkcionarjev, ki so v težkih razmerah izpolnili svojo dolžnost, četudi uspehi niso v pravem razmerju s trudom in naporom odbora. Po njegovem mnenju

vpliva kvarno tudi to, da imamo v naši banovini dve društvi, ki delujeta sicer za iste cilje, toda vendar ločeno in da tako naše društvo ne more nastopiti s tolikim povdarkom, kakor bi to storilo, če bi vsi upokojenci v Sloveniji bili združeni v enem društvu.

V imenu preglednikov je finančni in-spektor Goritschnigg poročal, da so knjige in računi ter priloge v najlepšem redu, ter je predlagal razrešnico odboru, kakor tudi blagajniku s posebno zahvalo za trud, kar so zborovalci soglasno sprejeli.

Pri volitvah je bil na predlog upok. gymn. ravnatelja Košnika iz Kranja izvoljen za društvenega predsednika dosedanjí predsednik dr. Ivan Vrtačnik, v odbor pa z malimi izpremembami dosedanji odborniki, ki so se izpopolnili z nekaterimi novimi člani. Odbor smo objavili že v zadnji številki.

Nato se je razvil razgovor o dveh došlih predlogih, katerih prvi se tiče ukinitve draginjskih doklad in drugi rednega izplačevanja pokojnin. Društveni tajnik je dal tudi k tema predlogoma potrebna pojasnila. Razgovora se je udeležil tudi ravnatelj Košnik, ki je zlasti opozarjal, da je treba na vsak način doseči redno izplačevanje pokojnin.

Ker se k slučajnostim ni nikdo oglašil za besedo, je predsednik zaključil občni zbor, ki je potekel v najlepšem redu in miru, ter pokazal živo zanimanje društvenikov za društveno delovanje in veliko stanovsko zavednost naših članov. Občni zbor je bil lepa manifestacija stanovske solidarnosti upokojencev in želeli je le, da se pridružijo čimprej tudi tisti, ki doslej še niso čutili potrebe vstopiti v našo organizacijo.

Društvo intervenira za vsakega člana brezplačno v vseh osebnih zadevah pri vseh centralnih oblastvih

Zaščita najemnikov*

Z velikim zanimanjem in s simpatijami zasledujem borbo stanovanjskih najemnikov, med katerimi je mnogo mojih stanovskih tovarišev, za nižje cene stanovanj, oziroma za cenejša stanovanja. Saj je brez dvoma, da sedanje najemnine pogoltnejo prevelik del dohodkov stanovanjskih najemnikov, tako da jim premalo ostaja za druge življenjske potrebščine. Toda najemniki naj nikar ne zavidajo hišnih posestnikov, zlasti malih hišnih posestnikov, ker je pač znano, da se v lastni hiši stanuje zelo drago. Da bi me kdo ne razumel krivo, moram najprej izjaviti, da odločno obsojam pretirane najemnine in krivično izkoriščanje najemnikov s strani nekaterih hišnih posestnikov. Treba pa je stvari pogledati do dna in se prepričati, ali je res vsa krivda na hišnih posestnikih in ali ne tiči velik del krivde tudi kje drugje. Sam sem si zgradil skromen dom, ki ga z največjo težavo odplačujem, ker mi je zmanjšanje dohodkov deloma prekrižalo prvotne odplačilne načrte ter me spravilo v velike denarne zadrege. Zato hočem vsestransko premotriti to vprašanje in izreči svoj dvom, da bi se mogle s prisilnimi naredbami odpraviti previsoke najemnine in vsestransko rešiti stanovanjsko vprašanje.

Predvsem je treba vpoštevati vprašanje, po čem se ravna in od česa je odvisna višina stanarine. Kakor pri blagu, tako velja navadno pri stanovanjih trgovsko načelo, da je odvisna cena od ponudbe in od povpraševanja in da se po teh okolnostih regulira cena stanovanj sama. Ako je na razpolaganje in na izbero zadostno število stanovanj, se bo cena gotovo znižala, ker ima najemnik priliko, izbirati in si izbrati udobnejše in zato dražje ali pa priprostejše in zato cenejše stanovanje. O kakem kartelu hišnih posestnikov seveda **ne sme biti govora in se mora vsak tak načrt prepričati!** Da bi se bilo doslej kaj takega dogajalo, se ne more trditi, dasi so hišni posestniki združeni v posebnih društvih, ker imajo ta društva v prvi vrsti namen ščititi interese hišnih posestnikov **glede bremen, ki jim jih nalagajo država in samoupravna oblastva**, in pred krivicami, ki bi se jim zgo-

dile s kakimi uredbami ali drugimi uradnimi predpisi, nikakor pa ne, da bi taka društva vplivala na določevanje cen stanovanjem. Pač pa se je že slišalo nasprotno, da so ravno društva hišnih posestnikov opominjala in svarila svoje člane, naj nikar preveč ne navijajo najemnin in naj kolikor mogoče vpoštevajo gospodarske in socialne razmere svojih najemnikov. Določevanje stanovanjskih cen je prepuščeno vsakemu posameznemu hišnemu posestniku in se pravilno vrši po nekih kalkulacijskih principih.

Kdor namreč investira svoj denar v zgradbo hiše, je vsekakor upravičen pričakovati od nove zgradbe, da mu bo donášala določene odstotke obresti, ki bi jih tudi dobival, ako bi svoj denar plodonosno naložil, bodisi v kakem denarnem zavodu ali pa v kakem dobičkanosnem podjetju. S tem, da se je odločil vložiti svoj denar v zgradbo, ki je namenjena za stanovanje raznim strankam, je prav za prav že storil socialno dejanje, če ga ni pri tem vodila prevelika spekulacija in prevelika lakomnost po dobičku. Še bolj pa je zato upravičen, pa ne samo upravičen, temveč dolžan skrbeti za tak donos tisti, ki si je **denar izposodil**, in to za visoke obresti, **ker mora skrbeti ne samo za obrestovanje, temveč tudi za amortizacijo izposojenega kapitala!** Vsak tak zgraditelj si je moral naprej ustvariti kalkulacijo, oziroma načrt, kako bo izposojeno glavnico obrestoval in amortiziral in kakšne cene je zato treba nastaviti posameznim stanovanjem ali lokalom.

V hudi stanovanjski stiski pretekle dobe — hvala Bogu, da je za nami! — v kateri se je posebno občutila dobrota, ako ima kdo svojo streho nad seboj, so si razni sloji prebivalstva s pomočjo zadrug, z brezobrestnimi posojili države itd. zgradili večje ali manjše domove. **Med njimi je tudi dosti javnih nameščencev in upokojencev.** Večina njih si gotovo ni zgradila svojih domov s svojim denarjem, temveč si je ta denar ali vsaj znaten del tega denarja izposodila in mora skrbeti torej za obrestovanje in za vračilo tega zneska. Navadno so si naredili načrte, kakor jaz, da so obdržali skromnejše stanovanje zase, večje in udobnejše stanovanje pa so dali v najem, da bi jim najemnina stranke pomagala plačevati obresti za investirani in najbrže izposojeni kapital in ga počasi amortizirati. Ne sme se namreč prezreti, da človek v svoji hiši ne stanuje ravno najceneje. Zato je treba po-

misлити, kaj bi se zgodilo s temi ljudmi, **ako bi se naenkrat oblastno fiksirale najemnine in bi jim te uradno določene najemnine prevrgle ves obrestni in amortizacijski načrt!** Na ta način bi prišli ljudje v največje težave, ki bi brezpogojno vedle do poloma in do prisilne prodaje njihovih hiš, pri kateri bi gotovo izgubili še to, kar so sami vložili v dotično zgradbo. Saj je znano, da prisilna prodaja nikdar ne krije stavbenih stroškov, temveč povzroča vedno izgubo za lastnika. S tega stališča vsebuje torej zahteva po uradni določitvi najemnin **veliko nevarnost, zato je treba pri teh zahtevah velike previdnosti.**

Na drugi strani pa je vprašanje, ali je taka določitev višine najemnin sploh možna. Znano je, da se ravna cene stanovanj po položaju hiše, ali je v centru mesta ali v predmestju ali celo kje na periferiji; ali ima hiša dobre prometne zveze s središčem mesta ali je brez takih zvez. V drugi vrsti je cena odvisna od tega, ali je hiša nova ali stara, kako je grajena in opremljena, ali je stanovanje s komfortom ali brez komforta, ali ima potrebne pritlikline ali je brez njih itd. itd. Po vseh teh momentih se diferencirajo cene stanovanj na toliko načinov, da je vse to skoro nemogoče vpoštevati pri kaki uradni določitvi najemnin ali spraviti tako določbo v pravičen in popolnoma zanesljiv sistem.

Res je, da so dohodki javnih nameščencev in upokojencev padli na tako nizko stopnjo, da jim je često nemogoče plačevati dosedanje najemnine. V predvojni dobi je veljalo načelo, da se sme porabiti za stanarino $\frac{1}{5}$ dohodkov. To načelo se je v sedanji dobi v resnici popolnoma prevrglo in danes plača marsikdo polovico svojega dohodka za stanovanje in ostaja mu za preživljanje in vse druge potrebščine samo polovica rednih prejemkov. Temu pa ni kriva samo previsoka najemnina, temveč je glavni razlog to, **da so vobče plače javnih nameščencev in upokojencev daleč prenizke in da bi bilo treba v prvi vrsti odpomoči temu nedostatku.** Zakaj, priznati moramo, da ne bi bilo pravično, da bi ravno hišni posestniki morali nadomestiti to, **kar daje delodajalec premalo!** To mora razvideti vsak razsoden človek že z ozirom na to, kar sem navedel poprej, da se namreč najemnina ravna po investiranem kapitalu in da bi spravilo lastnika hiše morda v propast, ako bi bil primoran zmerno najemnino še znižati pod pravilno skalkulirano ceno. Jasno je seveda, da imam v mislih le take hišne posestnike, ki ne pretiravajo

*) K našemu članku z gornjim naslovom, priobčenemu v zadnji številki „Upokojenca“, smo prejeli iz krogov našega članstva več dopisov, ki zavzemajo razna stališča. Za danes priobčujemo članek tovariša upokojenca, ki si je zgradil skromen dom in iz svoje izkušnje vsestransko osvetljuje to vprašanje.

z najemnicami in ki uravnavajo svoje zahteve le po najnujnejši potrebi.

Še nekaj moram omeniti, kar marsikomu ne bo prijetno, kar pa se ne sme pozabiti in spregledati. V dolgi dobi svetovne vojne so milijoni in milijoni leta in leta samo uničevali človeške dobrine. Kot posledica so propadale valute in materielne izgube ljudi so bile na dnevnem redu. In tako je večina prebivalstva često izgubila vse svoje imetje in je nastopilo splošno obubožanje, ki se še ni ustavilo, temveč se le še vedno bolj stopnjuje. Obilica ljudi je torej navezana le na svoje pičle in nezadostne prejemke. Tako splošno obubožanje pa mora naravno najti izraza tudi v načinu življenja in v omejevanju življenjskih potreb. Toda kar se tiče stanovanja, se to vobče ni zgodilo. Vajeni iz prejšnjih časov neke udobnosti, se ljudje ne morejo vživeti v skromnejše razmere. Vendar se temu ne bo mogoče ogniti in marsikdo bo

moral znižati svoj življenjski standard in se stisniti v manjše in skromnejše stanovanje, kakor so mnogi že storili, ako ne bo zmožni najemnine za večje stanovanje. Razmere so se radikalno izpremenile, zato bi se moralo izpremeniti tudi naše življenje in način tega življenja. Vem, da bo ta misel marsikomu neprijetno zvenela na ušesa, ali mi vsi skupaj ne smemo zapirati oči in si ne smemo mašiti ušes pred tem neovrženim dejstvom splošnega obubožanja, ki pač potem kategorično zahteva omejitve izdatkov in prilagoditev življenja novim razmeram. Namenoma sem se dotaknil tudi te delikatne točke, ker mislim, da bo marsikdo razmišljal o tem vprašanju in spoznal, da ne kaže valiti vse krivde na tiste, ki morda ne nosijo vse krivde, temveč da pada glavna krivda na razmere, ki so pogosto močnejše nego človeška volja in človeško hojenje.

da hoče proučiti to vprašanje in odpraviti krivico, upamo, da ga bo naša spomenica prepričala o upravičenosti naše zahteve.

Pri tej priliki pripominjamo, da je upravno sodišče v Dubrovniku v nekem spornem slučaju razsodilo, da občine ne morejo izterjevati plačila odkupnine za osebno delo za minula leta potom rubeža.

Še enkrat o uradniškem pokojninskem skladu.

Iz raznih pismenih vprašanj razvidimo, da je precejšnje število članov še vedno na nejasnem glede vplačevanja v ta sklad. Opozarjamo vse zainteresente, predvsem tiste, katerim se naknadno predpisujejo odtegljaji bodisi od 15% poviška X. stopnje plače ali od celotne stanarine, oziroma od službene položajne plače, na dotični članek v štev. 1/2 „Upokojenca“ z dne 27. februarja t. l. na straneh 3 do 5, predvsem pa na opozorilo v enakem članku v 3. številki „Upokojenca“ na tretji strani.

Ti naknadno predpisani odtegljaji zadevajo torej plačila v uradniški pokojninski sklad od vseh prejemkov, od katerih so sedanjí upokojenci vplačevali v ta sklad v aktivnosti, na dan upokojitve, ne pa od pokojninskih prejemkov, ki so v mnogih primerih nižji kakor zadnji aktivni prejemki posameznih upokojencev.

Ti naknadno predpisani odtegljaji zadevajo torej to razliko med zadnjimi aktivnimi prejemki in med pokojninskimi prejemki in se utemeljujejo z dejstvom, da so osnova za odmero rodbinske pokojnine prejemki, ki jih je užival umrli upokojenec v svoji aktivni službi ob prestopu v pokoj, ne pa prejemki, ki jih dobiva upokojenec po upokojitvi, oziroma ob času svoje smrti.

Rodbinska pokojnina vdove za primer omožitve.

V številki 1—2 „Upokojenca“ z dne 27. februarja t. l. je na strani 5 omenjeno, da se smejo za primer omožitve vdovi in hčeram umrlih uslužbencev izplačati na prošnjo enkrat za vselej triletni rodbinski prejemki, ki jim pripadajo. Po novem finančnem zakonu se je ta odpravnina znižala na višino dveh letnih prejemkov.

Povračilo odtegovanih prevžitkov.

V 5. številki „Upokojenca“ z dne 16. maja smo objavili določbe finančnega zakona za leto 1936/37., po katerih se ustavlja od 1. dne aprila 1936. dalje odtegotvanje prevžitkov.

Kakor je iz navedenega članka razvidno, se bo uradoma ugotovilo, ali ne zadeva prejemnika krivda nepravilnega plačila, in se bo tudi uradoma ustavilo izterjevanje, oziroma odtegotvanje prevžitka, torej brez prošnje posameznikov. Dotično odločbo o ustavitvi dolžnih odbitkov izda finančni direktor; svojo odločbo pa mora predložiti ministru za finance, kjer se bodo te odločbe še enkrat pregledale in prekontrolirale, in izda končno veljavno odločbo minister za finance.

Prevžitki se bodo torej še dalje odtegovali vse dotlej, dokler ne prejmejo finančne direktorije končno veljavne odločbe ministra za finance. Šele potem se ustavi odtegotvanje ter se povrnejo dotičnikom prevžitki, ki so se jim odtegnili od 1. aprila 1936. dalje. Do 1. dne aprila 1936. odtegnjeni prevžitki pa se ne bodo vračali.

Društvena kronika

Nova ugodnost za naše društvene člane!

Popust pri paroplovnih družbah na Jadranu.

Naši člani so za potovanje po Jadranskem morju na parobrodih

a) Jadranske plovitve d. d. na Sušaku,

b) Dubrovačke parobrodne plovitve a. d. v Dubrovniku deležni ugodnosti znižane cene „mesto za mesto“ („razred za razred“) za trikratno potovanje na leto.

Teh popustov se lahko poslužijo naši člani za sebe, svoje soproge, nepreskrbljene otroke do 22. leta starosti, oziroma neomožene hčerke sploh.

Prošnje se morajo vložiti na naše društvo s točno navedbo imena in poklica prosilca ter imen rodbinskih članov, za katere se prosi popust, in smer vožnje (n. pr. iz Sušaka v Makarsko in nazaj). To prošnjo pošljemo s potrdilom članstva na dotično plovitveno družbo, ki izda izkaznico ter nam jo vrne, da jo vročimo stranki. To se izvrši približno v roku enega tedna. Take izkaznice imajo veljavnost za tri mesece, zato ni treba navesti dneva odpotovanja.

Popust „mesto za mesto“ (razred za razred) je razumeti tako, da se plača za I. razred cena II. razreda in za II. razred cena III. razreda. Za III. razred torej ni popusta. Ti popusti so zelo znatni, saj znašajo v II. razredu 50% od cene II. razreda, v I. razredu pa 33%. Primeri: če stane n. pr. vožnja iz Sušaka do Dubrovnika v III. razredu 159.— Din, v II. razredu 318.— Din in v I. razredu 477.— Din, plačajo naši člani v II. razredu 159 Din, torej polovico normalne cene, in v I. razredu 318 Din, torej 2/3 normalne cene I. razreda in imajo v I. razredu 1/3 popusta.

Vse proge obeh plovitvenih družb so razvidne v vsakem voznem redu železniških direktij.

Vsak reflektant lahko naroči z dopisnico pri našem društvu potrebno tiskovino, ki se mu pošlje brezplačno. To tiskovino vrne izpolnjeno društvu

in priloži znamko za 1.50 Din za pošiljatev prošnje na paroplovno družbo. Zadošča pa tudi navadna prošnja, naslovljena na društvo, za izposlovanje izkaznice. Družbe našim članom ne izdajajo direktno izkaznic, temveč samo po našem društvu, ki potrdi članstvo dotičnega prosilca. Upokojenci, ki želé biti deležni ugodnosti znižane cene pri paroplovnih družbah na Jadranu, pa še niso naši člani, naj torej pristopijo k našemu društvu!

Zavetišče za državne upokojence.

Sestre redovnice imajo v Jozefišču na Poljanski cesti v Ljubljani zavetišče za ženske. Sestra prednica Jozefišča namerava ustanoviti v gradu Fužine pri Ljubljani (pošta Devica Marija v Polju) enako zavetišče za moške. Za stanovanje in prehrano ter vso oskrbo se zahteva mesečno 1000.— dinarjev. Pogoj je pa, da se priklasi vsaj 10 reflektantov.

To zavetišče bi prišlo v poštev za samske in ovdovele državne upokojence. Interesenti naj se prijavijo pismeno pri sestri prednici Jozefišča v Ljubljani.

Spomenica za odpravo kuluka.

Nedavno smo sestavili spomenico za odpravo kuluka, ki izčrpno obravnava pravno stran tega vprašanja in upravičenost naše zahteve. Spomenica obsega tudi konkretne predloge, kaj je treba v obstoječih zakonih in pravilnikih izpremeniti, da bi se ugodilo našim željam. Spomenico smo poslali bratskemu zagrebškemu društvu, da jo podpisše ali pa sestavi svojo slično spomenico — savska banovina se še ni poslužila pooblastila iz § 71 zakona o samoupravnih cestah in še ni odpravila osebnega dela na teh cestah — ter oboje izroči gospodu ministru za gradnje, ki pogosto prihaja v Zagreb. Ker je gospod minister obljubil,

Prosimo torej vse svoje člane, da opusté vse prošnje za tozadevne intervencije pri finančni direkciji, ker je finančna direkcija sama vzprejela v seznamek vse upokojenke, ki se jim odteguje prevžitek.

Doklada omožene upokojenke.

Prošnjo neke upokojenke, ki se je iz zdravstvenih razlogov preselila iz kraja, kjer službuje njen mož, aktivni uradnik, da se ji prizna polna osebna doklada, je finančna direkcija po ministrskem navodilu zavrnila. Pritožbo upokojenke je finančno ministrstvo odbilo, njeno tožbo pa je državni svet zavrnil. V razsodbi utemeljuje svoje stališče s tem, da je finančno ministrstvo izdalo navodilo št. 15930/I od 23. aprila 1934., po katerem je določeno, da se doklada samo takrat ne zniža, če živita mož in žena narazen zaradi zakonskih nesoglasij. V vseh drugih primerih se pa zniža doklada ženi skladno z dohodkom oz. poklicem moža, negledé nato, ali stanujeta oba v istem kraju ali ne, ker je zakonska predpostavka, da je bivališče žene — osebne upokojenke tam, kjer stanuje njen mož. („Naš Glas“ z dne 15. maja 1936.)

Pooblaščenec upokojenec v inozemstvu.

V nekem primeru je finančno ministrstvo nedavno izdalo pojasnilo, da morejo upokojenec, ki z odobrenjem finančnega ministra uživajo svoje prejemke v inozemstvu, pooblastiti za prejetje pokojnine tudi vsak bančni zavod v naši državi. Po tem torej ni potrebno, da so pooblaščenec samo fizične osebe. („Naš Glas“ z dne 15. maja 1936.)

Popravek.

V zadnji številki „Upokojenca“ z dne 16. maja t. l. je treba popraviti na peti strani v „Društveni kroniki“ krstno ime odbornika inspektorja državnih železnic g. Adlešiča v Albin, ne Ivan.

V objavi novih članov, ki so pristopili v januarju t. l., je na 5. strani pod št. 14 izpremeniti napačno tiskano ime Dogan Franc, preglednik finančne kontrole v Škofji Loki, pravilno v Dagarin Franc.

Pogrebno in podporno društvo državnih uslužbencev v Ljubljani nas je naprosilo, da opozorimo vse svoje člane, da lahko tudi upokojenec pristopijo k društvu, oziroma vpišejo svoje družinske člane. — Starostna meja je 45 let.

Natančnejša pojasnila daje navedeno društvo, ki posluje v Komenskega ulici številka 28.

Prošnja društvenim članom!

Vse p. n. društvenike, ki so s članarino v zastanku, prosimo, da poravnajo zaostalo članarino. Težave sedanje krize občuti tudi društvo, ki mora vse nemale stroške za izdajanje lista „Upokojenec“, ki ga dobivajo člani brezplačno, poravnati sproti. Zato prosimo za uvidevnost. Če kdo izmed članov nima položnice, jo dobi pri vsaki poštni upravi ter naj napiše nanjo društveno čekovno številko 12.131.

Upokojenke, ki so člani kake nabavljalne zadruge državnih uslužbencev, opozarjamo, da ima Zveza teh nabavljalnih zadrug v Beogradu na razpolaganje prenočišča v zvezinih poslopih v Dečanski ulici številka 12 (v sredini mesta) in v Sarajevski ulici številka 26 (blizu kolodvora). Sobe so lično opremljene z vso udobnostjo, cena pa znaša od 10 do 25.— Din za osebo. Vsega skupaj je v obeh poslopih na razpolaganje 186 postelj. Za družine so pripravljene posebne sobe. Za promet med kolodvorom in obema poslopijema

skrbi poseben avtobus, ki vozi večkrat na dan od vlakov in do vlakov. Tako je članom zadrug omogočeno, da se poslužijo tega prometnega sredstva za majhnim stroškom, ker se zahteva za prevoz od postaje v Dečansko ulico s prtljago vred 6.— Din, s postaje v Sarajevsko ulico pa 3.— Din. Iste cene veljajo za dovoz na kolodvor. Zadrugarji dobivajo v menzi Zveze v Dečanski ulici št. 12 tudi prehrano; kosilo stane 9.— Din, večerja pa 7.— Din. Hrana je dobra in obilna.

Naši novi člani

V februarju 1936 so pristopili:

78. Aubrecht Martin, pom. pošt. konduktor v Zalcu.
79. Ažman Alojz, žel. uradnik v Mojstrani.
80. Ankou Ivan, žel. zvanik v Celju.
81. Basle Franjo, narednik v Dragotincih.
82. Brassnik Franc, orož. narednik v Vuzenici.
83. Bohte Anton, žand. narednik v Kamniku.
84. Bartol Gregor, pošt. ur. ravnatelj v Ljubljani.
85. Bergant Lovrenc, žel. zvanik, Podgorje.
86. Bezjak Simon, šol. upravitelj, Sv. Tomaž pri Ormožu.
87. Copic Anton, tehn. poslovodja v Trebnjem.
88. Čuk Josip, drž. cestar, Rovte.
89. Čuk Jakob, drž. cestar, Planina pri Rakeku.
90. Dekleva Ivan, pošt. poduradnik v Domžalah.
91. Dornik Marija, vdova v Kamniku.
92. Ehrenreich Julija, vd. obč. bilježnika v Dol. Lendavi.
93. Erjavšek Franc, žel. zvanik v Kamniku.
94. Eisenzopf Marija, vd. orožnika, Planina pri Rakeku.
95. Fasan Rudolf, nadgeomter v Celju.
96. Fajdiga Franc, poštni upravnik v Sodražici.
97. Ferenc Josip, viš. pisar. oficijal, Slov. Konjice.
98. Finžgar Ivan, žel. zvanik v Kamniku.
99. Ganslmayer Ana, vd. strok. učitelja v Kočevju.
100. Gradišnik Amalija, vd. nadučitelja v Celju.
101. Hervatin Josip, žel. zvanik v Trebnjem.
102. Haas Eleonora, vd. generala v Mozirju.
103. Ivanc Marija, poštna uradnica v Celju.
104. Jezernik Anton, major na Rečici ob Savinji.
105. Jeglič Karol, jetn. straž. nadzornik v Ljubljani.
106. Jug Jurij, pregl. fin. kontrole, Rakek, Ivanjeselo.
107. Jemec Franc, poštar I. kl. v Ljubljani.
108. Jost Tomo, profesor v Ljubljani.
109. Keržan Franc, podpregl. fin. kontrole v Brežicah.
110. Kresse Anton, orož. narednik, Marija Snežna.
111. Kerner Vera, vd. sodnika v Ljubljani.
112. Kobal Franc, podpregl. fin. kotr. v Gornjem Logatcu.
113. Križaj Franja, vd. orož. stražmojstra v Mostah.
114. Krištofič Elizabeta, vd. munic. delavca v Kamniku.
115. Kos Josip, pregl. fin. kontrole v Podplatu.
116. Kersnik - Rott Leopoldina, učiteljica v Kojncih.
117. Košir Franc, ravnatelj zemlj. knjige v Ljubljani.
118. Kušar Ivan, pošt. poduradnik v Mostah.
119. Klun Katarina, vd. sođ. sluge v Škofji Loki.
120. Knez Fran, žel. zvanik v Celju.

121. Kožar Jakob, drž. upokojenec v Radečah.
122. Kopitar Marija, vd. nadučitelja v Ljubljani.
123. Kočevar Ivan, žel. zvanik, Staracerkev.
124. Kozic Štefan, drž. cestar, Rogascevi.
125. Levičar Janko, rač. uradnik v Ljubljani.
126. Lovše Jožefa, vd. zvanika, Sava pri Litiji.
127. Lenardič Ciril, orožnik v Radečah pri Zid. mostu.
128. Lavtižar Amalija, vd. pis. sluge v Kamniku.
129. Likar Ludvik, zvan. fin. kontr., Planina pri Rakeku.
130. Magajna Henrika, pošt. uradnica v Ljubljani.
131. Mavko Josip, orož. stražmojster v Domžalah.
132. Marolt Franc, zvanik v Ortenuku.
133. Maselj Marija, vd. žel. zvanika na Savi.
134. Menhart Franc, inspektor fin. kontr., Slatina-Radenci.
135. Malovrh Franc, orož. stražmojster, Dolga vas pri Kočevju.
136. Mlakar Ivan, pregl. fin. kontrole v Šoštanj.
137. Mohar Ana, poštarica v Kresnicah.
138. Melliwa Adolf, revirni šumar, Planina pri Rakeku.
139. Marazzi Adolf, drž. upokojenec, Polskava.
140. Mrvar Josip, upravnik v Žužemberku.
141. Mulaček Kazimir, ekonom drž. zdravilišča, Ljubljana.
142. Oblak Franc, žel. zvanik v Zg. Šiški.
143. Ojsteršek Alojzija, vd. pisar. odpravnika v Ljubljani.
144. Podpečan Anton, orož. stražmojster v Ljubnem.
145. Pirnat Ludvik, arhivar v Kamniku.
146. Prohinar Kati, vd. drž. nadzornika v Kamniku.
147. Petrič Ivan, orož. narednik - vodnik v Podgorici.
148. Plemenitaš Ivan, orož. postajevodja, Tržišče pri Rog. Slatini.
149. Pregelj Alojzija, inspektor drž. železnic v Ljubljani.
150. Paklič Oroslov, fin. nadstražnik, Oplotnica.

(Dalje prih.)

Odgovori uredništva.

Gosp. I. K. v M. V avtonomni ali občinski službi ne smete prejemati nagrade čez 600 Din na mesec, sicer se znižajo pokojninski prejemki po § 104 finančnega zakona za leto 1936/37, in sicer za $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{2}$, oziroma še več, kar je odvisno od višine nagrade v teh službah.

Izdaja Društvo državnih upokojenecv za Dravsko banovino v Ljubljani. Predstavnik dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blasnika nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavnik L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.